

โดย อเลลี โครเนล-คามิตัน
(เรียบเรียงจากเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้นในฟิลิปปินส์

เดฟได้ยื่นคุณแม่เคาะประตูห้องนอนของเขา ถึงเวลาตื่นนอนแล้ว เขากลิ่งลงจากเตียงและล้างหน้า จากนั้นเขาก็ไปรวมกับคุณแม่ คุณพ่อ และพี่น้องในห้องด้านหน้า

“อรุณสวัสดิ์” คุณแม่พูด เดฟยิ้มอย่างง่วงนอน ครอบครัวยกเข้า คุณพ่อกล่าวคำสวดอ้อนวอนเพื่อเริ่มต้นวันใหม่

“เมื่ออยากแบ่งปันพระคัมภีร์ข้อหนึ่งที่ดีมาก ๆ เช่นนี้” คุณแม่พูด คุณแม่เปิดพระคัมภีร์มอรมอน “นี่คือ โมโรไน 7:45 ‘จิตกุศลอดทนนานและมีน้ำใจ’”

เดฟนึกถึงข้อพระคัมภีร์ขณะเตรียมตัวไปโรงเรียน ก่อนเดินออกจากประตูเขากล่าวคำสวดอ้อนวอน “โปรดช่วยให้ข้าพระองค์มีน้ำใจในวันนี้ด้วยเถิด” เขาสวดอ้อนวอน

ในชั้นเรียน เดฟรู้สึกมีความสุขขณะทำการบ้าน เขาตั้งใจฟังขณะที่ครูฟรีดาให้สะกศคำใหม่ให้พวกเขาเรียนรู้

ไม่นานก็เป็นเวลาพักกลางวัน เดฟซื้อมันฝรั่งหวานราดคาราเมลและน้ำผลไม้เย็น เขานั่งกับเพื่อนๆ และเริ่มคุยกันไม่นานเขาก็ได้ยินเสียงเด็กบางคนอยู่ที่โต๊ะถัดไป เด็กชายสองคนกำลังล้อเลียนเด็กชายคนใหม่ชื่อ โฮเซ โฮเซเป็นเด็กตัวเล็กตามวัย แต่เขาใจดีกับคนอื่นๆ และตั้งใจเรียนในชั้นเรียน เด็กชายคนอื่นๆ มีอาหารกลางวัน แต่โฮเซไม่มี

“ทำไมตัวเล็กจัง? ที่บ้านไม่มีอะไรกินหรือ?” อันโตนิโอถาม เดฟเหลียวมองเด็กๆ ทันได้เห็นสาวควินคว้ากระเป๋าสานของโฮเซแล้ว โยนให้อันโตนิโอ โฮเซวิ่งตามอันโตนิโอเพื่อไปเอาของของเขาคืน

“คืนกระเป๋าสานให้ฉันมาเถอะ” โฮเซพูด แต่อันโตนิโอกับสาวควินไม่ฟัง “กระเป๋านายมันเก่าและน่าเกลียดมาก!” สาวควินพูด

เดฟได้ยินถ้อยคำหยาบคายทั้งหมดนี้ แต่เขาประหม่าที่จะช่วยโฮเซ เด็กคนอื่นจะคิดอย่างไร? สาวควินกับอันโตนิโอจะล้อเลียนเขาด้วยหรือเปล่า?

จากนั้นเขาก็นึกถึงข้อพระคัมภีร์ที่คุณแม่อ่านเข้าวันนั้น

ความมีน้ำใจในมือกลางวัน

เด็กผู้ชายคนอื่นจะล้อเลียนเขาด้วยหรือไม่?

ภาพประกอบโดย มาร์ก โรบินสัน

จิตกุศลมีน้ำใจ พระเยซูคริสต์ทรงต้องการให้เราใจน้าใจ นั่นเป็นสิ่งที่ควรทำ เดฟลุกขึ้นยืนและเผชิญหน้ากับเด็กชายคนอื่น “หยุดแกล้งโฮเซได้แล้ว คืนกระเป๋าสานให้เขาเถอะ”

“มีปัญหาหรือ?” สาวควินถาม

“ทำไมต้องพูดไม่ดีกับโฮเซด้วย? เขาไม่ได้ทำอะไรผิดสักหน่อย” เดฟพูด จากนั้นเขาหายใจเข้าลึกๆ “พระเยซูทรงรักเราทุกคน และทรงต้องการให้เราใจน้าใจ เลิกแกล้งโฮเซเถอะ การแกล้งกันมันผิดนะ ถ้าพวกเขาขังไม่เลิก ฉันจะเรียกครูฟรีดามา”

อันโตนิโอก็มอมองรองเท้าตนเอง เขาคืนกระเป๋าสานให้โฮเซ “ขอโทษนะ” เขาพิมพ์ เขาจับสาวควินกลับไปนั่งที่ “ขอบใจ” โฮเซพูด

เดฟคบไหวโฮเซเบาๆ “เราเป็นเพื่อนกันแล้วนะ” โฮเซยิ้ม

ที่บ้าน เดฟบอกครอบครัวของเขาว่าเกิดอะไรขึ้น

“นั่นไม่ง่ายเลย แต่ลูกทำสิ่งถูกต้อง” คุณพ่อพูด “แม่ภูมิใจในตัวลูกที่มีน้ำใจ” คุณแม่พูด วันรุ่งขึ้นขณะที่คุณแม่ช่วยจัดอาหารกลางวัน เดฟถามว่า “เราทำแซนด์วิชสองคู่ได้ไหมครับ”

“ทำไมล่ะ? หิวขนาดนั้นเลยหรือลูก?” คุณแม่ถาม เดฟหัวเราะ “เปล่าครับ แต่เมื่อวานผมสังเกตเห็นโฮเซไม่มีอาหาร ผมอยากแบ่งอาหารให้เขาครับ”

“เป็นความคิดที่ดีมากเลย!” คุณแม่เอาชนะมบั้งออกมาเพิ่มและเดฟทำแซนด์วิชอีกคู่

ในมือกลางวัน เดฟกับโฮเซนั่งกินแซนด์วิชด้วยกัน ต้องใช้ความกล้าที่จะห้ามเด็กคนอื่นไม่ให้แกล้งโฮเซ แต่เดฟรักเพื่อนใหม่ของเขา และเขารู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงมีความสุขที่เขาเลือกเป็นคนมีน้ำใจ ●